

[Statsministeren.]

Gladsaxe og fra tilsvarende nye byggerier i mange danske provinsbyer hele landet over. Jeg tror ikke, nogen af det ærede medlems meget store dialektiske evner kan fjerne den kendsgerning vedrørende den boligpolitik, der nu bliver gennemført. Det fremgik jo også klart af hr. Aksel Larsens fremstilling, at også hans parti ville lægge byrde på befolkningen, såfremt det kunne bringe en lettelse i kreditstramningen eller føre til billigere finansiering af det sociale nybyggeri. Ja men begge disse betingelser er jo opfyldt; den eneste forskel, der står tilbage, er, at socialistisk folkeparti og hr. Aksel Larsen af en eller anden mærkelig grund absolut vil have de øgede byrder lagt på en forhøjelse af den indkomstskat, som hr. Aksel Larsen ellers fremstiller som meget uretfærdig. Jeg synes, der er mere logik i regeringens positive politik end i socialistisk folkepartis negative kritik af den.

Holger Eriksen: I anledning af det ærede medlem hr. Erhard Jakobsens bemærkninger til mig skal jeg gerne understrege, at jeg ikke på nogen som helst måde har søgt at give det udseende af, at jeg talte på andres vegne end mine egne. Men når det så er sagt, vil jeg gerne føje til, at det ærede medlem i øvrigt ikke kan vide noget om, hvor mange eller hvor få der støtter mig. Den omstændighed, at der finder en afstemning sted om et fait accompli, giver nemlig ingen oplysning om, hvordan indstillingen i øvrigt måtte være.

Derimod er der en anden ting, som jeg aldeles ikke er i tvivl om, og det er, at når hr. Erhard Jakobsen her fra denne talerstol erklærede sig parat til at sælge hele formueskatten, hele kapitalvindingskatten, skatten på aktieselskaber og i virkeligheden ikke var langt fra at ville sælge hele den direkte skat også, er det i hvert fald givet, at så står det ærede medlem betydelig mere isoleret i gruppen, end jeg står.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Statsministeren hævder, at min fremstilling af boligforliget er ensidig og fortegnet. Der er kun dertil at sige, at det er en påstand, men påstande har nu ikke beviskraft. Statsministeren siger nu,

at han kun har sagt, at boligselskaberne for en årrække kan planlægge deres byggeri til en lav rente, og at Albertslund o. s. v. vil blive hjulpet. Ja men det, han tidligere har sagt, er, at det var sikret, at de sociale boligselskaber kunne finansiere til 6½ pct., og jeg har påvist, at der i boligforliget står, at dette skal være for en kort årrække, derpå skal renten stige.

Statsministeren siger også, at jeg vil lægge byrder på befolkningen. Det har jeg aldrig bestridt, men jeg har netop sagt, at jeg foretrækker at gøre det ad den direkte beskatnings vej. Jeg tror ikke, vi kan hjælpe os ud af boligmiserens sump, uden at vi yder vort bidrag efter evne, og selv om indkomstskattelovgivningen ikke er så god, som den burde være, så er den i hvert fald socialt mere rimelig end forbrugsskatter, som absolut rammer dem med de små indtægter hårdest. Det er den mærkelige grund til, at jeg er modstander af, at beskatningen skal ske over forbrugsafgifterne. I øvrigt har jeg jo stillet som betingelse, at de penge, der kom ind, virkelig blev brugt til at billiggøre boligbyggeriet, og vi har ingen garanti for, at det sker med de 440 mill. kr.

Endelig til slut. Statsministeren sagde, at man kun ønsker at være regering, når man kan føre den rigtige politik. Ja, man siger, at den, der overvinder sig selv, er større end den, der indtager en stad. Jeg er ikke sikker på, at det er noget stort, at man her overvinder sig selv og færer en politik, der i den grad er i modstrid med det, socialdemokratiet hidtil har erklæret for det rigtige, og med det, som bl. a. står i regeringens eget oplæg til en boligpolitik, som kun er godt en uge gammel.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: En ganske kort bemærkning til det ærede medlem hr. Niels Westerby. Det ærede medlem fremførte, at der ved boligforliget ikke var skaffet nogen hjælp til 70 pct. af nybyggeriet, nemlig parcelhusbyggeriet. Dette er efter min bedste overbevisning ikke rigtigt. Den sænkning af renten igennem bedring af obligationskursene, som boligforliget vil bidrage til, og som finanspolitikken vil bidrage til, kommer hele byggeriet, også parcelhusbyggeriet, til gode.